

Η τελεία αγάπη έξω βάλλει τον φόβον... Το παράδειγμα του Αρχιεπισκόπου Αναστασίου

/ [Γνώμες](#)

Σε πολλές δοκιμασίες και εσωτερικές ταραχές που πέρασε η κοινωνία στην Αλβανία σε ένα διαρκώς ασταθές πολιτικό εσωτερικό περιβάλλον αλλά και την περιβάλλουσα γεωγραφική της περιοχή, προφανώς και δοκιμάζονταν και η Ορθόδοξη Κοινότητα στη χώρα. Μάλιστα ουκ ολίγες φορές υπήρξε αυτή στόχος επιθετικών βιαιοπραγιών και μισαλλόδοξης προπαγάνδας που στόχο είχαν τον εκφοβισμό, την διακοπή ή έστω αναστάτωση στην ραγδαία εξέλιξη της Ορθοδόξου Εκκλησίας και με συνέπεια ουκ ολίγες φορές την απομάκρυνση των πιστών απ' τη γενέθλια γη τους.

- Γράφει ο **Ορφέας Μπέτσης** –ope.gr

Πρόκειται για προκλήσεις που βρήκαν τον Αρχιεπίσκοπο Αναστάσιο στις πρώτες γραμμές αντιμετώπισης τους και ενθαρρύνοντας τα μέλη της Εκκλησίας, τις κοινότητες των Ενοριών σε όλη τη γεωγραφία της παρουσίας για ανδρεία αντιμετώπιση και συμβάλλοντας στη συνέχεια για την ειρήνευση και την καταλλαγή.

Εκτός των άλλων όμως απαιτούσε ανδρεία και τόλμη σε βαθμό που να εκτίθονταν ακόμη και για την σωματική του ακεραιότητα και τη ζωή του ώστε να βρεθεί στην πρώτη γραμμή αντιπαραθέσεων και να προστατεύσει το ποίμνιο του. Τότε είναι που επαναλάμβανε συχνά τον στίχο απ' τον Ευαγγελιστή Ιωάννη: Φόβος ουκ εστίν εν τη αγάπη, αλλ' η τελεί αγάπη έξω βάλλει τον φόβον... Ειδικά σε όσους τον συμβούλευαν να μείνει προσεκτικός και προσέφεραν μάλιστα και προτάσεις για συνοδείες ασφαλείας κ.α.

Και για τους πιστούς που τους έβρισκε υπό συνθήκες πανικού και αμηχανίας να συμπληρώνει απ' τον Απόστολο: Ου γαρ έδωκεν ημίν ο Θεός πνεύμα δειλίας, αλλά δυνάμεως και αγάπης και σωφρονισμού...

Χαρακτηριστικό παράδειγμα υπήρξε η διαχείριση της εσωτερικής σχεδόν εμφύλιας σύγκρουσης που έπληξε την αλβανική κοινωνία το 1997, με αποκορύφωμα των συγκρούσεων ενόπλων ομάδων και παρατάξεων ακριβώς τον Μάρτη και τον Απρίλη. Απ' τις πρώτες μέρες που ξεκινούσαν οι βίαιες ένοπλες συγκρούσεις στις πόλεις και τα χωριά, στους δρόμους και της πλατείας, ο Αρχιεπίσκοπος Αναστάσιος προέβη σε δημόσια δήλωση – έκκληση ώστε να επικρατήσει η λογική και να αποφευχθούν ακρότητες καλώντας τους πιστούς να μείνουν μακριά απ' τα όπλα και τις βιαιοπραγίες.

Στις 6 Μαρτίου κυκλοφόρησε η δημόσια έκκληση του υπό τον τίτλο «Ικεσία» και γράφει χαρακτηριστικά: «Στις δύσκολες αυτές ώρες που περνά ο τόπος, δύο λόγια απλά – εν προσευχή – έχω ως Ορθόδοξος Αρχιεπίσκοπος να πω προς κάθε κατεύθυνση: Όχι άλλο αίμα. Όχι στη σύρραξη. Όχι στα όπλα. Όχι μίσος στην καρδιά...

Μόνο με αυτοκυριαρχία, μετάνοια, αλήθεια, συγνώμη και καταλλαγή μπορεί μα εξασφαλισθεί ουσιαστική ειρήνευση και να ανοίξει ο δρόμος για ένα καλύτερο μέλλον.

Δεν θα μας αφήσει ο Θεός – ο Θεός της αγάπης και της ειρήνης!».

Και βέβαια πέραν απ' τα λόγια μετρούν οι πράξεις. Χιλιάδες δέματα τροφίμων και

ρουχισμού συγκεντρώθηκαν ανά την Ελλάδα μετά από έκκληση του και μέσα από επίσημα και ανεπίσημα μεθοριακά σημεία έφταναν στις οικογένειες των χωριών της Ελληνικής Εθνικής Μειονότητας, σε διάφορες πόλεις που σχεδόν είχαν αποκλειστεί δεδομένου ότι οι δρόμοι ελέγχονταν από τις ένοπλες συμμορίες.

Δεκάδες τόνοι φαρμάκων και ειδικά αυτών για τα τραύματα και τα εγκαύματα προμηθεύτηκαν σε νοσοκομεία και κλινικές της χώρας που είχαν ξεμείνει και για απ' τα πλέον απαραίτητα για τις περιστάσεις.

Δεκάδες είναι οι πολίτες της χώρας που χάρη δικών του χειρισμών και παρακλήσεων μεταφέρθηκαν και νοσηλεύτηκαν σε νοσοκομεία της Ελλάδας, κυρίως της Ηπείρου και όχι μόνο, όπου οι Έλληνες γιατροί και ακούοντας τις δικές τους προτροπές και το παράδειγμα έπραξαν τα μέγιστα γράφοντας ίσως απ' τις πιο όμορφες σελίδες του ανθρωπισμού του έθνους και του ορθόδοξου ήθους μας...

Κυρίως και πάνω απ' όλα όμως ήταν η μετάβαση του σε Κορυτσά και Αργυρόκαστρο μέσα από τα μπλόκα παραστρατιωτικών και ενόπλων ομάδων για να βρεθεί την περίοδο του Πάσχα κοντά στους ανθρώπους για να δώσει το θάρρος της αντίστασης και της επιμονής για μη εγκατάλειψη των εστιών. Τότε είναι το σύνθημα του που έγινε μοτίβο στην Εκκλησία της Αλβανίας: Δεν θα μας αφήσει ο Θεός.

Και όλα αυτά ενώ είχε και ο ίδιος γίνει στόχος επίθεσης όπου οι σφαίρες παραμένουν στο τζάμι του γραφείου του ενώ εργάζονταν για να μαρτυρούν ότι μέσα στη μεγάλη εκείνη αναστάτωση υπήρξε και απόπειρα να «ξεμπερδεύουν με τον Έλληνα Αρχιεπίσκοπο». Εξ άλλου λάδι στη φωτιά είχαν ρίξει τα κρατικά τηλεοπτικά δίκτυα όχι μόνο με παραπληροφόρηση αλλά μεταδίδοντας ξεχασμένη ταινία της αθεϊστικής προπαγάνδας όπου Ορθόδοξος ιεράρχης δολοφονούσε νεαρό διανοούμενο επειδή τάχα ήθελε να διαδώσει Αλβανικό αλφαβητάρι!!!

Η μετάβαση στην Αυλώνα - κίνηση ισχυρού συμβολισμού

Την άνοιξη εκείνη λοιπόν δεκάδες χιλιάδες πολίτες της Αλβανίας για να ξεφύγουν του γενικευμένου χάους κατέφευγαν στην Ελλάδα αλλά δια θαλάσσης και αψηφώντας κινδύνους με κάθε πλεούμενο μέσο στην Ιταλία. Σαπιοκάραβο φόρτωσε στην Αυλώνα πολύ μεγαλύτερο αριθμό απ' τις δυνατότητες του πολιτών - μεταξύ αυτών πολλοί γηγενείς Ορθόδοξοι - που μπορούσαν να πληρώσουν τα ναύλα στη συμμορία με προορισμό το Μπάρι. Στο Οτράντο όμως πολεμικό πλοίο του Ιταλικού Ναυτικού σκόπιμα ή από λάθος ελιγμό προσέκρουσε το αλβανικό πλωτό και το βύθισε. 60 άνθρωποι, μεταξύ αυτών γυναίκες και παιδιά πνίγηκαν στο βυθό του Ιονίου.

Συγκλονισμένος ο Αρχιεπίσκοπος Αναστάσιος δήλωνε: «Νιώθουμε βαθύτατο πόνο από το συγκλονιστικό συμβάν στα στενά του Οτράντο, όπου χάθηκαν δεκάδες ανυπεράσπιστοι άνθρωποι. Συμμετέχουμε ολόψυχα σ' αυτήν την οδύνη. Πρόκειται για έναν άδικο χαμό, που προστέθηκε στους άδικους σκοτωμούς αυτής της περιόδου. Όποιος περιφρονεί τους απροστάτευτους περιφρονεί τον ίδιο τον εσταυρωμένο Χριστό...

Την Κυριακή 30 Μαρτίου στον Καθεδρικό Ναό των Τιράνων τελέσαμε επιμνημόσυνη δέηση για τα θύματα. Εκφράζουμε τα θερμά συλλυπητήρια μας στις οικογένειες που στερήθηκαν τους αγαπημένους τους...».

Αλλά δεν αρκέστηκε με τόσο. Την επόμενη εβδομάδα ταξίδευε στην Αυλώνα που στην ουσία ήταν η βασική εστία των συγκρούσεων και όπου η κατάσταση βρίσκονταν κυριολεκτικά στα χέρια των ενόπλων άτακτων που συγκρούονταν ανάμεσα τους και κυρίως λεηλατούσαν την περιοχή. Χοροστάτησε στη Θεία Λειτουργία των Αγίων Θεοδώρων της πόλης - σημειωτέον ότι μόλις που είχε ολοκληρωθεί η εργασία για την αποκατάσταση του καθώς είχε μετατραπεί σε μηχανουργείου της υπηρεσίας πυρόσβεσης στα χρόνια του αθεϊστικού διωγμού - ανέπεμψε ειδική δέηση για την ειρήνευση και συμφιλίωση στη χώρα, τέλεσε μνημόσυνο για τους πνιγέντες στην πρόσφατη τραγωδία.

Στην προβλήτα δε της πόλης τέλεσε μνημόσυνο και μας άφησε εκείνη την φωτογραφία ρίχνοντας λευκά λουλούδια στην θάλασσα, ένα για τον κάθε άδικα χαμένο...

Στην κωμόπολη της Νάρτας Αυλώνος τέλεσε επίσης μνημόσυνο για ομογενή αξιωματικό που είχε φονευθεί λίγες μέρες πριν ενώ εκτελούσε το καθήκον του. Επικοινωνήσε δε με το συγκεντρωμένο λαό που αναζητούσε μέσα στην απόγνωση στήριξη κι ελπίδα.

Είχε επίσης επισκεφθεί οικογένειες που πενθούσαν για τα συγγενικά τους πρόσωπα και προέβη στην πλέον συγκινητική εκείνης της αδιέξοδης κατάστασης χειρονομία που αφορούσε στο Ορφανοτροφείο της πόλης. Δεν μετέφερε απλά φορτίο με τα απαραίτητα τρόφιμα και κλινοσκεπάσματα για τα ορφανά που είχαν κυριολεκτικά μείνει στο έλεος του Θεού αλλά ανακοίνωσε ότι ο ίδιος αναλαμβάνει την συντήρηση του ιδρύματος για όλη την περίοδο της έκρυθμης κατάστασης.

Ήταν τέτοιες μέρες το 1997 που για άλλη μια φορά ο Αρχιεπίσκοπος δίδασκε πως γίνεται πράξη το Ευαγγέλιο της Αγάπης που έξω βάλλει το φόβο...